

РЕШЕНИЕ

№ 768

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 05.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1818** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Р. Р. И., ЕГН[ЕИК] от [населено място], против заповед № 513з-352/20.01.2017г. на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание и чл.204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от шест месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорваната заповед, като издадена в противоречие с материалния закон, не в законоустановената форма и в противоречие с целта на закона. Твърди се, че описаното в заповедта нарушение е неясно, а изложената фактическа обстановка не кореспондира с фактите. Моли съда да я отмени. Претендира разности.

Ответникът, директорът на СДВР, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Излага доводи за законосъобразност на оспорваната заповед. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 30.01.2016г. Жалбата срещу нея е подадена до АССГ на 07.02.2017г. - в законоустановения срок. Следователно подадената жалба е процесуално допустима.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е заповед № 513з-352/20.01.2017г. на директора на СДВР, с която на основание и чл.204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца. Дисциплинарното нарушение се изразява в това, че след като на 30.05.2016 г. досъдебно производство (ДП) № ЗМ 1211/2016 г. по описа на ОУ РУ, образувано на 27.05.2016 г. срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 209, ал. 1 от НК, е разпределено за работа на инспектор Р. И. и на същата дата е получено от него, на 06.07.2016 г. служителят връща делото в деловодството на ОУ РУ - СДВР. За 35 календарни дни, служителят не е предприел никакви действия по делото. Единствено е изготвил докладна записка № ЗМ 1211/06.07.2016 г., в която е преразказал показанията на пострадалата. Наказващият орган е приел, че след като инспектор Р. И. е бил длъжен да предприеме действия за своевременно, законосъобразно и успешно извършване на ОИМ, които да документира (докладни записки, протоколи, писма с искания и други), но не е предприел никакви действия, това е довело до забавяне работата по делото. Изведен е извод, че "с това си действие (бездействие), инспектор И. не е изпълнил служебните си задължения, вменени му от специфична длъжностна характеристика за длъжността „разузнавач VI - IV степен" в сектор „Противодействие на криминалната престъпност" и участък към ОУ при СДВР, което се явява нарушение на служебната дисциплина съгласно чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР, за което на основание чл.200, ал.1, т.11, предл.1 (неизпълнение на служебни задължения) от ЗМВР се предвижда наказание „порицание" за срок от шест месеца до една година.

Видно от представената кадрова справка рег. № 47374/26.10.2016г. (л.26 от делото), жалбоподателят на Р. Р. И. заема длъжността разузнавач V степен в 04 група на ОУ Районно управление при СДВР, считано от 26.07.2013г., като е назначен в МВР на 16.02.1996г.

От протокол рег. № 229р-12881/13.07.2015г. се установява, че Р. Р. И. се е запознал с типова длъжностна характеристика за длъжността, която заема (л.27 от делото). В т.П "Основни задължения" в частта "Познаване на нормативни те документи и професионални умения" е въведено изискването: "Да познава, спазва и прилага нормативната уредба, регламентираща дейността и функциите на полицията, структурата и задачите на органите на МВР".

Със заповед № 1з-2469/02.12.2013г на министъра на вътрешните работи, са утвърдени правила за взаимодействие между разследващите полицаи и другите полицейски органи при разследването по досъдебни производства, водени в структурите на МВР (л.191 и сл. от делото). В т.2 от заповедта е разпоредено директорите на Главна дирекция „Национална полиция“, Главна дирекция "Гранична полиция", СДВР и областните дирекции на МВР да организират запознаването на служителите с тези правилата.

Досъдебно производство № ЗМ 1211/2016 г. по описа на ОУ РУ е образувано на 27.05.2016 г. срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 209, ал. 1 от НК - за това, че за времето от 12.00 часа до 17.40 часа на 26.05.2016г., в [населено място],[жк], [жилищен адрес] с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил и

поддържал заблуждение у С. В. Х., че е Л. П. от криминална полиция, че тя е жертва на престъпление и той ще я предпази, с което ѝ е причинил имотна вреда. На 27.05.2016г. ДП е възложено на И. И.-разследващ полицай. С постановление за ОИМ делото е разпределено за работа на Р. Р. И. на 30.05.2016г. С докладна записка ЗМ – 1211/06.07.2014г. инсп. Р. И. е обяснил случая, базирайки се на показанията на С. В. Х.. Заклучено е, че от извършената проверка не са установени очевидци на заявеното от Х., не е представила и документи за получена от нея сума пари. На 06.07.2016г. с резолюция за Св. Д. началника на РУ предава ДП, който от своя страна го резолира за И. на 07.07.2016г. На 02.08.2016г., Д. изготвя заключително мнение, когато срокът на разследване вече е бил изтекъл.

С постановление от 19.08.2016г. (л.36 от делото), във връзка с досъдебно производство № 1211/2016г по описа на 05-то РУ-СДВР, пр. пр. № 15089/2016г., наблюдаващият прокурор С. Д. от СРП излага доводи, за забавено разследване, както и че разследващите полицаи не са могли да осигурят правилното и законосъобразно провеждане на разследването по делото, като не са извършени необходимите и възможни действия по разследването. Със същото постановление делото е иззето от 05-то РУ-СДВР и е възложено за разследване на СДВР.

Със заповед рег.№ 513з-7072/21.09.2016г. на директора на СДВР (л. 49 от делото) по повод получените данни за извършено дисциплинарно нарушение, е заповядано да се извърши проверка на основателността на изнесените в прокурорското постановление данни за неизпълнение на служебните задължения от страна на разследващия орган ДП № 1211/2016г по описа на 05-то РУ-СДВР. Проверката е възложена на определена в заповедта комисия. Определен е и 30-дневен срок за извършването ѝ. Със заповед № 513з-7922/24.10.2016г. на директора на СДВР, по искане на член на назначената комисия, срокът е удължен с 30 дни.

На 20.10.2016г. е изготвено писмено обяснение от Р. Р. И. (л. 44 и сл. от делото). В него заявява, че пострадалата по ДП в разпита си е заявила, че лицата, с които е имала контакт са таксиметров шофьор, извикан на случаен принцип, сестра ѝ и племенника ѝ. След извършена справка в системата БДС, жалбоподателят установил, че г-жа Х. няма племенник. Не е имало свидетели, които да се разпитват, освен банковите служители, но според И. техните разпити нямало да допринесат за установяване на извършителите. Твърди, че е провел ОИМ за установяване на записващи устройства, но такива не са намерени. Относно посочения от прокурора пропуск за искане по реда на чл.159а от НПК за предоставяне на информация от мобилните оператори, според Р. Р. И., е следвало да бъде извършено от разследващия полицай. В своето обяснение той обяснява спецификата на този вид престъпления и трудността по документирането и противодействието. Според него сроковете за провеждане на ОИМ са спазени.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в справка рег. № 517з-53804/21.11.2016г., изготвена и подписна от назначената комисия. В нея е възпроизведена установената фактическа обстановка, обсъдени са и снетите писмени обяснения. Направен е извод, че с поведението си Р. Р. И. не е спазил изискването на чл.18 от Заповед № 1з-2469/02.12.2013г на министъра на вътрешните работи, относно утвърждаване на правила за взаимодействие между разследващите полицаи и другите полицейски органи при разследването по досъдебни производства, водени в структурите на МВР "Своевременно, но не по-късно от 20 дни от съставяне на постановлението, определеният полицейски орган докладва писмено на водещия

разследването за резултатите от изпълнението". За неизпълнение на служебните задължения, което е довело до неоправдано забавяне на разследването по досъдебното производство, като не е изпълнил изискването на разпоредбата на чл.18 от МЗ № 1з-2469/02.12.2013г и на основание по чл.194, ал.2, т.2, вр. чл.200, ал.1, т. 11 от ЗМВР е предложено да му бъде наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца. Жалбоподателят се е запознал със справката на 20.12.2016г. и е заявил, че ще даде обяснения.

На 21.12.2016 г. служителят е дал обяснения, във връзка с извършеното от него нарушение, с рег. № 229р-23206. В тях твърди, че в докладната записка са отразени възможните ОИМ по разкриване извършителите на деянието, а сроковете са спазени. Заявил е несъгласието си с изводите и становището в справката.

На 20.01.2017г. е издадена заповед № 513з-352/20.01.2017г. на директора на СДВР, с която на основание и чл.204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца.

Ответникът представя цялата административна преписка по издаване на оспорената заповед. Приети като доказателство по делото са и материалите съдържащи се в процесното ДП № ЗМ 1211/2016 г. по описа на 05 РУ на СДВР, ДП №513 ЗМК-249/2016г.

По искане на жалбоподателя е разпитан свидетелят Е. С. Р., негов колега оперативен работник в 05 РУ на СДВР. От показанията му се установява, че при тях досъдебното производство е дошло за извършване на оперативно-издирвателни мероприятия, като деянието е било завършено и жената е дала парите. Свидетелет твърди, че тези престъпления са трудни, специфични за разследване. Според него, с оглед особеностите на конкретния случай като разследване би следвало да се изиска разпечатка от мобилния телефон, от който са звънели измамниците, за това обаче е необходимо разрешение на съд, по искане на прокурор, а проектът на искането се изготвя от разследващия полицаи, а не от оперативни работници. Двата с жалбоподателя са били в района, в който са изтеглени и оставени парите, и са установили, че в него няма камери, тъй като няма административни и банкови сгради и не е възможно да се изискват записи за нуждите на разследването. По спомени на свидетеля, жалбоподателят се е опитал да се свърже с жената, за да и укаже да представи банково извлечение за извършеното теглене, но не знае дали е успял. Извършил е и проверка в НБД „Население“, от която се установило, че Х. няма племенник. Свидетелят смята, че жалбоподателят И. е работил по случая, двамата са го разисквали, обсъждали са какво може да се направи, но естеството на престъплението е такова, че оперативно-издирвателни мероприятия не е могло да бъдат предприети. Не е могло да се пусне искане за разрешаване на СРС до СГП, тъй като конкретното престъпление не е тежко, по чл.209, ал.1 НК.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Оспорваната заповед за наложено дисциплинарно наказание е издадена от компетентен орган. Съгласно чл.204, т.3 от ЗМВР всички наказания по чл. 197 ЗМВР за служителите на изпълнителски длъжности, се налагат със заповеди от ръководителите на структурите по чл. 37 ЗМВР. Областните дирекции на МВР са структура по чл.37, ал.1, т.2 ЗМВР. Заповедта е издадена от директора на СДВР, преназначен със заповед № 8121к-1170/25.07.2014г. на министъра на вътрешните работи (л.12) и встъпил в длъжност на същата дата, съгласно представения акт за

встъпване в длъжност. Следователно заповед № 513з-352/20.01.2017г. е издадена от компетентен орган.

От изложената фактическа обстановка се установява, че производството е проведено в рамките на законоустановения срок, съгласно чл.195, ал.1 ЗМВР, предвиждащ дисциплинарното наказание да се наложи в двумесечен срок от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

Съдът намира, че е спазено установеното в чл.206, ал.1 ЗМВР изискване дисциплинарно наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по независещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. След като със заповед № рег. № з-513з-7072/21.09.2016г. на директора на СДВР е разпоредено извършване на проверка във връзка с постъпилото прокурорско постановление, на 20.10.2016г. инсп. Р. Р. И. е представил писмени обяснения, приети от директора на СДВР (л.44 и сл.). След изготвяне на справка рег. № 517з-53804/21.11.2016г., в която се прави предложение на жалбоподателя да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“, И. се е запознал с нея и на 21.12.2016г. е депозирал отново писмените си обяснения. (л.25). Обясненията са стигнали до наказващия орган, който ги е обсъдил в мотивите на обжалваната заповед. Следователно, производството по издаване на оспорената заповед е проведено при липсата на съществени нарушения на процесуалните правила.

На следващо място, оспорената заповед се явява постановена в съответствие с изискванията за форма на този вид актове, установени с нормата на чл.210, ал.1 от ЗМВР, предвид направеното в същата посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В мотивите си заповедта препраща към справка рег. № 517з-53804/21.11.2016г., поради което доводите в жалбата за немотивираност на заповедта са неоснователни.

Оспорената заповед е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Съгласно чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР неизпълнението на служебните задължения е представлява дисциплинарно нарушение. Служебните задължения на Р. И. са описани в длъжностната характеристика за длъжността, която заема – разузнавач V степен в сектор “Противодействие на криминалната престъпност”, утвърдена по установения ред и с която И. се е запознал, видно от представения протокол. В нея е записано задължението “Да познава, спазва и прилага нормативната уредба, регламентираща дейността и функциите на полицията, структурата и задачите на органите на МВР”. В конкретния случай, И. не е изпълнил изискването на разпоредбата на чл.18 от МЗ № 1з-2469/02.12.2013г., и по –конкретно на утвърдените с тази заповед Правила за взаимодействие между разследващите полицаи и другите полицейски органи при разследването по досъдебни производства, водени в структурите на МВР (л.191 и сл. от делото) - "Своевременно, но не по-късно от 20 дни от съставяне на постановлението, определеният полицейски орган докладва писмено на водещия разследването за резултатите от изпълнението". Въпреки дадените от съда указания, ответникът не е представил доказателство, че жалбоподателят е запознат с тези правила. В т.2 от заповедта на министъра е разпоредено директорите на Главна дирекция „Национална полиция“, Главна дирекция “Гранична полиция“, СДВР и

областните дирекция на МВР да организират запознаването на служителите с утвърдените правила. Липсват доказателства това да е сторено по отношение на И.. Утвърдените със заповед № 1з-2469/02.12.2013г. на министъра на вътрешните работи правила не са обнародвани и служителят няма друг начин да се запознае с тях, за да ги спазва в работата си.

Поради изложеното, като е наказал жалбоподателя за извършено нарушение на чл.18 от Правилата за взаимодействие между разследващите полицаи и другите полицейски органи при разследването по досъдебни производства, водени в структурите, утвърдени със заповед № 1з-2469/02.12.2013г на министъра на вътрешните работи, с които служителят не е запознат, не по своя вина, административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 460 лева, от които 450 лева адвокатско възнаграждение и 10 лева – държавна такса, на основание чл.143, ал.1 от АПК. Съдът намира направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно. Заплатеното адвокатско възнаграждение е близо до минималното, предвидено в Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а по делото са проведени пет открити съдебни заседания.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 513з-352/20.01.2017г. на директора на Столичната дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. Р. И., ЕГН 66113244 от [населено място], направените по делото разноски в размер на 460 (четиристотин и шестдесет) лева.

Решението е окончателно, на основание чл.211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: